

Irak, og hvornår Danmark vil støtte en eventuel militær afvæbning af Saddam Hussein.

Det har været sådan, at nogle ordførere har sagt, at i Venstre er man parat til at gå med uden om FN, medens vi i går hørte den konservative udenrigsordfører, Gitte Seeberg, sige, at hvis Danmark skulle deltage, skulle det ske med en beslutning i FN's Sikkerhedsråd.

Derfor vil jeg gerne bede statsministeren om at klargøre meget præcist: Hvad er regeringens holdning til det spørgsmål? Hvad er Venstres holdning til det spørgsmål? Er det den holdning, som forsvarsordfører Ulrik Kragh har udtalt, eller er det en helt anden holdning? Kan vi få det svar i dag, ville det være meget rart.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringens holdning er meget klar, og jeg har givet udtryk for den flere gange og gentager den gerne i dag, nemlig at hvis yderligere militære skridt skulle blive nødvendige i forhold til Irak, så skal de være forankret i FN's Sikkerhedsråd. Det har hele tiden været regeringens linje. Det er stadig væk regeringens linje.

Jeppe Kofod (S):

Det vil sige, at statsministeren dermed er uenig med partiet Venstres forsvarsordfører og udenrigsordfører i dette spørgsmål. Det er den første konstatering, jeg vil gøre.

Kl. 13.05

Det andet er, at når statsministeren siger »en klar FN-forankring«, må jeg gå ud fra, at det er det, som statsministeren også har sagt tidligere, nemlig at det kræver en beslutning i FN's Sikkerhedsråd, at et flertal af FN's Sikkerhedsråds medlemmer bakker det op, og at der ikke nedlægges veto fra de permanente medlemmer. Er det korrekt forstået?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Jeppe Kofods konstateringer må stå for hr. Jeppe Kofods egen regning. For så vidt angår, hvad forankring i FN's Sikkerhedsråd er, har det jo i tidens løb været så mange forskellige ting, og det synes jeg ikke, man skal lægge sig fast på.

Det er hr. Jeppe Kofods eget parti jo også nærliggende at spørge til råds om, for i den tid, hr. Jeppe Kofods parti var regeringsparti, har det jo brugt mange forskellige former for forankringer i FN's Sikkerhedsråd, og da det gælder om i øjeblikket at opbygge et maksimum af pres på Saddam Hussein for at sikre en fredelig udgang på

det her, skal man ikke på forhånd lægge sig fast på, hvori en forankring består.

Jeppe Kofod (S):

Jeg havde jo forventet, at statsministeren ville komme med et så uklart svar, der kun kan dække over én kendsgerning, nemlig at regeringen, når det kommer til stykket, er parat til at gå uden om FN i dette spørgsmål.

Det er jo ikke så overraskende, når man tænker på, hvad statsministeren har sagt den seneste måned. Først efterlod han i en spørgetime det samme indtryk, nemlig at Danmark var parat til at gå uden om FN, i et svar til hr. Villy Søvndal. Dernæst skrev statsministeren under på et brev sammen med andre stats- og regeringschefer i Europa, der splittede Europa og splittede NATO i det her spørgsmål, og nu kan vi igen høre, at statsministeren siger, jamen nu må vi se, hvad der sker osv., osv., og FN har besluttet på mange måder tidligere.

Vi kan altså ikke få et klart svar, og det tager jeg som udtryk for, at det, Venstres ordfører har sagt i sagen, som er meget klarere, nemlig at man er parat til at gå uden om FN, altså også er partiet Venstres politik, og det synes jeg, befolkningen har ret til at vide, for man signalerer noget andet, når man står her og taler om FN-forankring.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes ærligt talt, det er utroligt, at hr. Jeppe Kofod kan få sig selv til at sige det, han netop har sagt, idet min udtalelse jo er meget, meget klar, når jeg fastslår endnu en gang, at regeringens linje er den, at såfremt yderligere militære skridt skulle blive nødvendige i forhold til Irak, skal de være forankrede i FN, i FN's Sikkerhedsråd.

Jeg synes, det ville stride meget mod den strategi, der går ud på at opbygge et maksimum af pres på Saddam Hussein, hvis man på forhånd begynder at lægge sig fast på, hvilken model en sådan forankring skal bestå i.

Det må hr. Jeppe Kofod vide alt om, for den regering, som hr. Jeppe Kofods parti var medlem af, har brugt forskellige modeller i tidens løb. I 1998 var den daværende regering med til at iværksætte et angreb på Irak uden en ny FN-resolution, men på basis af en gammel.

Den regering, som hr. Jeppe Kofods parti var medlem af, var med til at iværksætte en militær aktion i Kosovo – ikke på basis af en FN-resolution, men på basis af en formands udtalelse.